

Σέ μακελλάρη μαγαζί καντήλι δέ στεριώνει
Λαμπάδα δέ ματάναψε καί τό κεράκι σθήνει
Γιατί τό γαῖμα ἐν' ἀλαφρύ καί πνίγει τό φιλίλι
Καθώς ὁ σκυλοπετρωνᾶς πνίγει τὰ παλικάρια
Ἄπονωρίς τοὺς ἔκραξε ἀποθραδῖς τοὺς κραίνει:
«Τῆς Σλάτινας καί τῶν Μοκρῶν τοῦ Λόγγου ἀντρειωμένοι
Ἵποιος στόν κόσμο ξακουστός νά'ρθει νά προσκυνήσει
Καί γώ τοῦ τάζω ἀμπέλια δυό καί δεκαδυό δουκάτα
Κι ὄχ τὰ χωράφια τῶν Μοκρῶν τὰ πιά καλά νά πάρει»
Εἶπε καί κατεθήκανε ὁ Ντομπρομήρ τοῦ Δράγου
Κι ὁ Λιάσκας ὁ περήφανος μέ τοὺς ἀντρειωμένους
Πρῶι κρασί τοὺς πότισε, τό θράδου μαῦρο γαῖμα.

ΤΟΥ ΜΑΥΡΟΓΕΝΗ. 1322

Καταγραφή ἐν Ὁσρεάντζφ Παραλιμνίας ὑπό Γεωργίου Μουζάλωνος,
σπουδαστοῦ.

Ἵ Μαυρογένης χρόνια δεκατέσσερα νεκρός
Ἵπό στραβό μαχαίρι κατελάνικο
Ἵνάσκελα τὰ κόκαλά του στόν ἀέρα
Μαζί μέ τῶν πουλιῶν καί τοῦ ἀλόγου του
Μετράει τίς μέρες ἡ ψυχὴ του σ' ἓνα δέντρο
Καί θέλει αὐτόν πού σέ κλαδί θά τῆ στεριώσει
Μέ φύλλο πράσινο καί κόκκινες τίς ρίζες

Ἵ Μαυρογένης ἔχει στρῶμα ἀπό τριφύλλι
Καί προσκεφάλι μελισσόχορτο στριφτό
ἽΟι, στό θάλτο ἡ καρδιά του πού ἀλυσόδενη τό ντέφι
Τῆν πήρε πόθος μυστικός - γειά σου Τζοχαντᾶ μου νταουλιτζῆ

ἽΟχι φλουράκια νά τὰ φᾶς ρέ Μαυρογένη
ἽΟχι δουλάκι δέκα μέρες στό κρεβάτι
Δέκα παλάτια νά σοῦ δώσουνε δέ σώζεσαι —
ἽΣπειρες ἔδειρες, νταθράντισες δέ ματαγίνεσαι:
ἽὈχ γιά'λα ἽΕπ θα'λα ἽΑι νταλα γιά
Δέ ματαγίνεσαι.